

Europoslanec Ivan David: Sankce budou vyhlášeny i za Českou republiku, i kdyby s tím nesouhlasila

- CZ24 News | 20. března 2023

EU: Takový postup doporučil Evropský parlament Evropské radě a vysokému představiteli EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (Josep Borell na obrázku), aby byla přezkoumána Evropská služba pro vnější činnost za účelem „silnější EU ve světě“ (Zpráva A9-0045/2023). Toho má být dosaženo právě většinovým hlasováním, zrušením práva veta uplatňovaným jednotlivými státy. Takto má být dosaženo jednoty.

Toto se hlasovalo v Evropském parlamentu ve středu 15. března. Pro tento návrh hlasovalo 451 poslanců z 633 přítomných. Za ČR poslanci KDU-ČSL, STAN, TOP09 (Zdechovský, Šojdrová, Polčák, Niedermayer, Pospíšil), ANO (Charanzová, Dlabajová, Kovařík, Hlaváček, Knotek), Piráti (Kolaja, Peksa, Gregorová), ČSSD (Maxová). Ti všichni souhlasí, aby za ČR většinově hlasovaly v otázce sankcí jiné státy EU. I kdyby nebyl v čele Ministerstva zahraničních věcí Lipavský nebo podobný „expert“, nemohli bychom se bránit zhoršení vztahů se sankcionovanou zemí včetně hospodářských a jiných důsledků. S podporou těchto poslanců bychom definitivně přišli o další atribut svrchovanosti, tedy vlastní zahraniční politiku.

Proti jsem byl já (SPD), ODS (Vrecionová, Tošenovský, Zahradil, Vondra) a Konečná (KSČM). Nesouhlas ze strany ODS se může zdát překvapivý s ohledem na probruselskou politiku vlády v čele s Petrem Fialou, předsedou ODS, který se vyslovil pro většinové hlasování, takže chce stát v čele protektorátu, nikoli samostatného státu. Někteří členové ODS jsou však spíše konzervativní než eurohujerští, možná také proto, že vidí EU více zevnitř. Kateřina Konečná sice převážně podporuje unijní řešení, ale hovoří o nutné reformě EU, která je však v nedohlednu, ne-li z principu nemožná.

Návrh se zaštiťuje snahou o „jednotu, soudržnost a účinnost postupu Unie“. Pokládám ovšem za rozhodující, jak a v čí prospěch či neprospěch toho má být dosahováno.

V řadě zemí světa a některých mezinárodních organizacích jsou velvyslanectví EU, návrh podporuje ambici, aby byla EU zastoupena v Radě bezpečnosti OSN vedle jednotlivých států. EU má prý „dosáhnout svého strategického cíle, kterým je rozvíjet svou globální vedoucí úlohu“. EU ve skutečnosti nemá vedoucí úlohu, natož, aby ji rozvíjela. Spíše zdůrazňuje „transatlantickou spolupráci“, což v praxi znamená bezvýhradnou poslušnost vůči USA.

Návrh předpokládá, že EU bude mít vlastní diplomacii v „kulturní, hospodářské, klimatické, digitální a kybernetické“ oblasti. To by však bylo vyloučeno s ohledem na zájmy jednotlivých zemí a jejich často konkurenční postavení. Proto má být dosaženo toho, aby ohled na jejich zájmy neexistoval a nebyly konkurencí.

EU je stále víc řízena zvnějšku a nesmyslnou ideologií. Její odtaziť vztah k realitě vylučuje společný úspěch a má vyloučit možnost vyhnout se neúspěchu. V bodu M se návrh ohání potřebou bránit národní suverenitu, což vypadá komicky, neboť návrh sám směřuje právě k potlačení národní suverenity ve prospěch nadnárodní EU. Snaží s nás přesvědčit, že je v našem zájmu nerozhodovat o našich zájmech, nevměšovat se do svých záležitostí. Nazývají to „společná diplomatická kultura EU“. Připomíná se, že článek č. 24 Smlouvy EU ukládá členským státům „povinnost aktivně a bezvýhradně podporovat vnější a bezpečnostní politiku Unie v duchu loajality a vzájemné

solidarity“.

Koordinace má být zlepšena v oblasti „migrace, obchodu, energetiky“. Vnější činnost má „upevňovat a podporovat demokracii, právní stát, lidská práva...“. Asi proto má být nadále zaváděna cenzura. Smyslem je „zvýšit vliv a účinnost zahraniční politiky EU zajištěním plného využívání hlasování kvalifikovanou většinou v některých oblastech zahraniční politiky, jako jsou lidská práva a ochrana mezinárodního práva, a pro ukládání sankcí.“ A má být „umožněno, aby členské státy EU vystupovaly v rámci OSN jednotně“. Výslovně je uvedeno, že v otázkách „ruské agrese“. Když bude někdo rozhodovat za nás, jednota je opravdu zajištěna. EU má „prokázat flexibilitu a kreativitu s cílem zabránit tomu, aby prohlášení nebo jiné druhy kroků v oblasti vnější činnosti EU byly mařeny jedním členským státem nebo malou skupinou členských států.“

Kolik nám toho ještě schází, abychom se stali plnohodnotným protektorátem s perspektivou zániku?

[ZDROJ](#)